

1. אסנת קקון
2. אופיר אסולין
3. ניר גדקר
4. סיגל אבודרהם
5. האגודה לזכויות האזרחי בישראל
ע"י ב"כ עו"ד טל חסין ו/או עו"ד אבנר פינצ'וק
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

העותרים

נגד

1. שר התיירות
2. משרד התיירות
ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
שדרות וולפסון 2, קריית הממשלה ע"ש דוד בן-גוריון
ירושלים, ת"ד 49029, מיקוד 9149001
טל' 073-3925687, פקס 02-6467011
3. המוסד לביטוח לאומי (משיב פורמלי)

המשיבים

הודעה מטעם המשיבים 2-1

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 11.9.25, ולהחלטה מיום 27.10.25 בבקשת הארכה, מוגשת בזאת הודעה מטעם המשיבים 1-2 (להלן: **המשיבים**).
2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי המשיבים "יתקינו ויפרסמו נוהל מפורט לטיפול בעררים שהגישו תושבים מפונים על הקביעה כי התגוררו בבתי מלון על חשבון המדינה במהלך הפינוי ולהכריע בהם".
3. לשיטת המשיבים, העתירה עוסקת בקושי הטמון בעריכת הבירור העובדתי הנדרש במצב בו נמסרו הצהרות עובדתיות סותרות, מטעם גורמים פרטיים שונים - המפונה ומתקן האירוח - אשר אינן יכולות לדור בכפיפה אחת לצורך תשלום מטעם המדינה. בפרט, מצד אחד, מוגשת למוסד לביטוח לאומי בקשה של מפונה לקבלת מענק אכלוס הנסמכת על הצהרתו כי הוא לא שהה בתקופה הרלוונטית במתקן אירוח שבמימון המדינה; ומצד שני, נמסר דיווח מטעם מתקן אירוח לפיו המפונה שהה במתקן באותה תקופה. ביחס לסיטואציה זו, העותרים מבקשים כי משרד התיירות יהיה זה שיכריע בין הגרסאות העובדתיות השונות, הסותרות זו את זו על פי הנתונים להם טוען כל אחד מהצדדים האמורים.
4. עמדת המשיבים, כפי שהוצגה בתגובה המקדמית מטעמם, היא כי הכרעה במחלוקת עובדתית מסוג זה, בין צדדים פרטיים, חורגת מגדר הסמכות הנתונה למשרד התיירות ורחוקה מתחום מומחיותו. לשיטת

המשיבים, מדובר בהכרעה שהיא במהותה הכרעה עובדתית המסורה לערכאה שיפוטית מתאימה, או לגורם מעין-שיפוטי בעל סמכות שפיטה שהוסמך בחקיקה ראשית להכריע בה.

5. בדיון בעתירה ביום 11.9.25 התבקשו המשיבים לשקול האם הם נכונים להסכים להליכי בוררות, אשר יתקיימו בין המדינה מצד אחד לבין המפונים מצד שני, לצורך ההכרעה בשאלה העובדתית היכן שהו המפונים בתאריכים הרלוונטיים לטענותיהם.

6. לאחר בחינת הדברים והבאתם בפני דרג בכיר, אין בידי המשיבים להסכים לקיום בוררות במתווה האמור. כנקודת מוצא ובשים לב להנחיית היועצת המשפטית לממשלה 6.1205 בעניין "יישוב של סכסוכים שהמדינה צד להם באמצעות בוררות", המדינה אינה נוהגת להסכים באופן גורף להליך של בוררות ביחס למקבץ רב של מקרים, בעלי שונות עובדתית וכנגזרת מכך, ייתכן אף שונות משפטית. זאת, מבלי שיש לה אפשרות להידרש למאפיינים הספציפיים של כל מקרה ולבחון את החלופות המתאימות להכרעה בו.

נוסף על כך, המחלוקת העובדתית בה נדרש להכריע היא בין טענות עובדתיות סותרות של צדדים פרטיים, כאשר ההכרעה הנדרשת תשליך בהכרח על זכויותיהם של מי מהצדדים הפרטיים. זאת, משום שבהתאם להחלטות הממשלה ולהסכמים שנחתמו בעקבותיהן, משולם למפונה מענק, או משולם תשלום למתקן אירוח בגין כל מפונה שהוא אירח. כלומר, מדובר בתשלומים חלופיים אחד לשני שלא נועדו להינתן במצטבר או במקביל. בנסיבות אלה, המשיבים סבורים כי הסכמת בתי המלון להשתתף במנגנון כאמור היא מתחייבת.

7. לצד האמור, המשיבים החלו לבחון את האפשרות להציע מתווה חלופי אשר עשוי ליתן מענה לצורך בהכרעות הרלוונטיות, ובעניין זה נערכות התייעצויות ובדיקות שונות, בין היתר במישור התקציבי, אשר טרם מוצג.

8. מבלי לקבוע מסמרות בעניין או לפגוע בטענות המשיבים, מוצע לאפשר למשיבים להגיש הודעת עדכון מטעמם עד ליום 10.2.25.

9. יובהר כי אין בכך כדי לפגוע באפשרות העומדת באופן מידיי בפני העותרים, לפנות לערכאה שיפוטית מתאימה, בהליך בין הצדדים הפרטיים. כאמור בתגובה המקדמית, המדינה תכבד את ההכרעה העובדתית שתקבע על ידי הערכאה המוסמכת, וככל שיידרש, תפעל בעקבותיה.

היום, כ"א בכסלו תשפ"ו
11 בדצמבר 2025

דניאל מארקס, עו"ד
ממונה במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה